

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.596 van 19 maart 1998
in de zaak A. 76.448/VII-16.109.**

In zake : de v.z.w. Kind in Huis,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse Regering, in de persoon
van de Vlaamse Minister van Cultuur, Gezin
en Welzijn,
2. de Instelling van openbaar nut Kind en
Gezin,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat S. VERBOUWE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koninklijke Prinsstraat 85

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VII KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat K. GEELEN op 29 december 1997 namens de v.z.w. KIND IN HUIS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "1. Het ministerieel besluit houdende niet-verlenging van de erkenning van v.z.w. 'Kind in Huis' te Genk als adoptiedienst, van de Vlaamse Minister van Cultuur, Gezin en Welzijn van 31 oktober 1997 en het bijhorende 2. advies van Voorzitter van de Raad van Beheer van Kind en Gezin, van 22 oktober 1997";

Gelet op het arrest nr. 70.031 van 4 december 1997 waarbij het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissingen wordt afgewezen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 1998, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. GEELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat S. VERBOUWE, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-Auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partijen een aantal excepties opwerpen die de ontvankelijkheid van de vordering betreffen; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de aangevoerde excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker omtrent het nadeel in het inleidend verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Het nadeel dat verzoekende partij dreigt te leiden is zeer ernstig en bovendien moeilijk te herstellen. De verzoekende partij ziet dit nadeel voornamelijk op twee vlakken liggen.

Enerzijds wordt door de ongerechtigde niet-verlenging van de erkenning de verzoekende partij in haar doel zelf bedreigd.

Het doel van de verzoekende partij bestaat er in om te bemiddelen bij nationale en interlandelijke adopties. In de Vlaamse Gemeenschap wordt hiervoor bij decreet een erkenning vereist van de bevoegde minister.

Zonder erkenning kan het doel niet gerealiseerd worden. Derhalve wordt de verzoekende partij in het enige doel bedreigd, zodat ook het voortbestaan van de verzoekende partij zelf wordt bedreigd.

Anderzijds staan ook de belangen van derden op het spel -de kandidaat-adoptanten, die aan de verzoekende partij het vertrouwen hebben gegeven om te bemiddelen in een zeer persoonlijke aangelegenheid, m.n. het adopteren van een kind.

De verzoekende partij heeft intussen een twintigtal kandidaat-adoptanten uit de vele aanvragers geselecteerd, van wie ze de -contractuele- opdracht heeft aanvaard voor hen te bemiddelen bij een adoptie.

Wanneer de erkenning van de verzoekende partij als adoptiedienst wordt ingetrokken dan wordt de verzoekende partij blootgesteld aan schadeclaims van deze kandidaat-adoptanten voor wie ze de bemiddelingsopdracht heeft aanvaard. Aangezien de verzoekende partij een zeer jonge vereniging is met dienovereenkomstige middelen, houdt dit in dat zij geen kans van overleven heeft tegen zulke claim.

Maar bovendien lijdt ze een onherstelbare schade in haar reputatie. De intrekking door de Minister na een negatief verslag van Kind en Gezin zal uiteraard een

belangrijke weerslag hebben op de goede reputatie die de verzoekende partij tracht op te bouwen.

Deze nadelen zijn quasi-onherstelbaar. Krachtens de reglementaire bepalingen is de verzoekende partij immers verplicht om binnen de 30 dagen na de niet-erkenning de dossiers waarin zij tussenkomt over te dragen aan een andere erkende adoptiedienst of aan Kind en Gezin.

Het is duidelijk dat zodra de dossiers zijn overgedragen, het quasi-onmogelijk is om de kandidaat-adoptanten er toe te overwegen om hun dossier terug aan de verzoekende partij over te dragen. Nog eens van dienst veranderen zou teveel zijn voor deze mensen. Dit zou betekenen dat de verzoekende partij van nul af opnieuw zou moeten beginnen.

Maar bovendien is de verzoekende partij nog een jonge vereniging, waarvan de werking nog steeds in opbouw, en waarvan de overlevingskansen bij dergelijk nadeel uiterst gering, zoniet onbestaande zijn.

Dit nadeel staat in schril contrast met het feit dat de verzoekende partij de gerechtvaardigde hoop mocht koesteren dat haar erkenning zou verlengd worden. Zoals hoger gesteld voldeed zij immers aan alle erkenningsvereisten en kon zij contacten met diverse landen voorleggen met wie een goede werking kon gerealiseerd worden";

Overwegende dat bij besluit van 29 augustus 1995 de verzoekende partij erkend werd als adoptiedienst voor een periode van één jaar, meer bepaald van 1 juli 1995 tot 30 juni 1996; dat deze erkenning werd verlengd voor een nieuwe periode van één jaar, van 1 juli 1996 tot 30 juni 1997; dat met een brief van 19 december 1996 de verzoekende partij een nieuwe verlenging vroeg van deze erkenning; dat bij ministerieel besluit van 10 oktober 1997 de erkenning werd verlengd van 1 juli tot 31 oktober 1997; dat met een brief van 7 oktober 1997 de verzoekende partij nogmaals een verlenging vroeg van de erkenning, ditmaal beperkt tot 31 december 1997; dat in deze brief onder meer wordt gesteld hetgeen volgt :

"Betreft: Uw schrijven van 25/9/97, ontvangen op 30/9/97. Erkenning adoptiedienst Kind in Huis. Voorstel fusie Kind in Huis - Adoptiewerk Vlaanderen. Wij melden u goede ontvangst van uw schrijven van 25/9 ll.

Wij hebben u in ons vorig schrijven gevraagd om een positief advies teneinde ons toe te laten te werken aan een samenwerkingsverband met het adoptiewerk Vlaanderen te Hasselt.

Concreet willen wij u nu verzoeken ons een verlenging van erkenning toe te staan tot 31 december 1997. Vanaf 1 januari 1998 zal onze beide werking in elkaar geïntegreerd worden. Wij zullen functioneren als één vereniging op locatie van het adoptiewerk Vlaanderen. De vzw. Kind in Huis blijft waarschijnlijk bestaan als ondersteuning van de buitenlandse kanalen i.c. enkele weeshuizen in het buitenland. Kind in Huis geeft zijn activiteiten inzake adoptie door aan de vzw. Adoptiewerk in Vlaanderen. Deze afspraken werden op bestuurlijk niveau genomen op 3 oktober laatstleden. Het is onmogelijk dit proces rond te krijgen tegen 31 oktober a.s. Het meest gunstige moment voor de overgang (zowel inhoudelijk, organisatorisch, financieel, etc.) lijkt ons 1 januari 1998. Wij willen met deze operatie alle mogelijkheden en rechten op een toekomstige subsidiëring vrijwaren. Wij willen ook een zo vlot mogelijke afhandeling van onze lopende dossiers. Ook hierin kan de vzw. Vlaanderen ons de nodige garanties geven. De eengemaakte organisatie wil graag de kontakten met de meeste van onze herkomstlanden verderzetten. Wij menen dat een gesprek met Kind & Gezin hierover nuttig en noodzakelijk is. Inzonderheid inzake de kanalen Roemenië en Ukraine dringen wij aan op een spoedig overleg met uw diensten. Er zal in ieder geval binnen korte tijd een oplossing moeten geboden worden voor onze lopende dossiers (...);

dat op 22 oktober 1997 de Voorzitter van de Raad van beheer van Kind en Gezin het advies verleende, de erkenning van de verzoekende partij niet te verlengen, hetgeen te dezen de tweede bestreden akte is; dat in dat advies erop wordt gewezen dat er "zeer ernstige inhoudelijke mankementen zijn die de kwalitatieve werking op termijn meer dan twijfelachtig maken", dat "de dienst een verlenging van de erkenning vraagt tot begin 1998 teneinde een fusie met een andere dienst te realiseren", dat "deze fusie echter zonder voorwerp is aangezien er op heden geen enkel valabel kanaal kan overgedragen worden"; dat daarop, met verwijzing naar voormeld advies, de eerste bestreden beslissing van 31 oktober 1997 werd genomen, waarbij de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, besluit geen verlenging van de erkenning als adoptiedienst te verlenen en stelt dat de erkenning ophoudt met ingang van 1 november 1997;

Overwegende dat uit de aangehaalde brief van 7 oktober 1997 blijkt dat de verzoekende partij een verlenging van haar erkenning vroeg die enerzijds zeer beperkt was in de tijd -slechts tot 31 december 1997- en die anderzijds duidelijk tot doel had een integratie van haar adoptiewerking in een andere adoptiedienst mogelijk te maken vanaf 1 januari 1998; dat niet wordt ingezien hoe de verzoekende partij dan uit het ontberen van een erkenning gedurende de maanden november en december 1997, als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan afleiden; dat zij immers weliswaar stelt dat zij daardoor in haar doel zelf wordt bedreigd maar daaromtrent geen nadere concrete gegevens aanbrengt; dat dit des te meer klemmt, nu eensdeels de tweede bestreden beslissing een weigering betreft en de gevraagde schorsing uit zichzelf aan de verzoekende partij de gewenste erkenning nog niet verleent en anderdeels zij toch per 31 december 1997 zou ophouden met de werking als adoptiedienst; dat zij niet stelt dat de samenwerking met Adoptiewerk Vlaanderen niet meer zou kunnen doorgaan; dat zij ook niet duidelijk aangeeft hoe het verschil van twee maand werking als erkende adoptiedienst, terwijl die periode op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift tot schorsing, op 29 december 1997, zelfs reeds omzeggens verlopen was, voor kandidaat-adoptanten een dusdanig verschil uitmaakt dat zij schadevergoedingen zullen eisen lastens de verzoekende partij, laat staan dat zij daardoor "geen kans van overleven heeft tegen zulke claims"; dat voorts, wat betreft de mogelijke aantasting van de reputatie van de verzoekende partij, dit moreel nadeel in principe goedge maakt wordt door de genoegdoening die voor de verzoekende partij voortvloeit uit een gebeurlijke annulatie van de bestreden beslissingen; dat te dezen zeker het tegendeel niet wordt aangetoond, aangezien de verzoekende partij zelf reeds het initiatief nam om niet meer door te gaan met de werking als erkende adoptiedienst en aldus zelfs twijfel rijst

of het de bestreden beslissingen zijn die dit nadeel, mocht het al bestaan, teweegbrengen; dat voorts uit niets blijkt dat het de bedoeling was van de verzoekende partij om in een afzienbare tijd opnieuw met erkend adoptiewerk te beginnen, gelet op de in het vooruitzicht gestelde samenwerking met een andere adoptiedienst;

Overwegende dat aldus het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat bijgevolg niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
K. VAN HOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.